

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 4213226613
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4213226613.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SEVEN HEAVEN Sp. z o.o. (pôvodne konajúca pod obchodným názvom Prologic Polska Sp. z o.o.), so sídlom Sulejkowska 29A, Váršava, Poľská republika, IČO: 241 245 427, zastúpeného advokátskou kanceláriou V4 Legal, s.r.o. so sídlom Tvrdeho 4, Žilina, proti žalovaným: 1/ U. G., nar. XX. O. XXXX, bytom W., 2/ Levi Eurotrans, s.r.o. „v likvidácii“, so sídlom Šrobárovská 1274/2B, Marcelová, IČO: 36 681 199, za účasti intervenienta: IALOMITA, s.r.o. „v likvidácii“, so sídlom Cyrilova 491/7, Bratislava, IČO: 45 486 930, zastúpeného JUDr. Kamilom Bereseckým, advokátom, so sídlom Farská 33, Nitra, o určenie práva držby, v konaní o dovolaní intervenienta proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. mája 2017, č. k. 15Cob/30/2017-270, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie intervenienta o d m i e t a .
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 17. októbra 2016, č. k. 14C/128/2013-228 určil, že žalobca je oprávneným držiteľom medeného drôtu, zabaleného na paletách v počte sedem kusov, zaisteného v rámci trestného konania vedeného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Komárno, vedeného pod zn. ČVS:ORP-14/OVK-KN-2011. Súčasne rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že podanú žalobu žalobca postavil na tvrdení, že dňa 16. novembra 2010 obdržal objednávku od spoločnosti LEONI Kabel Polska Sp. z o.o. Poľská republika, na zabezpečenie prepravy medených káblov v počte 10 kusov paliet z mesta Hettstedt v Nemecku do mesta Kobierzyce v Poľskej republike. Žalobca ponúkol vykonanie prepravy tretím osobám, prostredníctvom elektronických internetových prepravných databáz, pričom na základe ponuky žalovaného 2/, tohto zvolil za prepravcu tovaru. V zmysle objednávky, osoba konajúca za žalovaného 2/, vykonala nakládku 10 paliet tovaru (medených káblov) na dve nákladné autá v deň nakládky. Tovar na miesto dodania žalovaný 2/ neprepravil, tovar v deň vykládky nevyložil. Uvedeným konaním, podľa žalobcu došlo k porušeniu čl. 17 ods. 1 Dohovoru o CMR. Okresné riaditeľstvo PZ Komárno, vo veci

začalo trestné konanie pre podozrenie z trestného činu podvodu (zn. ČVS:ORP-14/OVK-KN-2011), pričom operatívno-pátracou činnosťou orgánov činných v trestnom konaní došlo k zaisteniu návesu vo vlastníctve žalovaného 2/, v ktorom bolo naložených sedem paliet s medeným drôtom. Žalobca poukázal na ustanovenie čl. 20 ods. 1 Dohovoru o CMR, podľa ktorého sa zásielka považuje za stratenú, ak nebola vydaná do 30 dní po uplynutí dojednanej lehoty, a pokiaľ nebola lehota dojednaná, do 60 dní po prevzatí zásielky dopravcom na prepravu. Keďže spoločnosť LEONI Kabel Polska Sp. z o.o., od žalobcu prijala náhradu za stratenú zásielku a nežiadala vrátenie alebo vydanie strateného tovaru, v zmysle čl. 20 ods. 4 Dohovoru o CMR môže prepravca naložiť so zásielkou, ktorá sa považuje za stratenú, podľa práva platného v mieste, kde sa zásielka nachádza. Zásielka bola zaistená Okresným riaditeľstvom PZ Komárno v rámci trestného konania a teda rozhodné právo pre nakladenie s tovarom je právo Slovenskej republiky. Svoje právo zaistené veci držať odvodzoval od ustanovenia § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Naliehavý právny záujem na určení žalobcu odvodzoval od skutočnosti, že bez určenia, ktorého sa domáha, mu nebude môcť byť vydaná vec, hoci sa stal jej oprávneným držiteľom.

3. Po vykonanom dokazovaní, okresný súd zistil, že žalovaní 1/ a 2/, skutkové tvrdenia žalobcu nepopierali, keď v priebehu konania žalovaný 1/ konštatoval, že nie je vlastníkom, ani držiteľom predmetu, ohľadne ktorého sa žalobca domáha určenia, že je jeho oprávneným držiteľom. Žalovaný 2/, skutkové tvrdenia žalobcu tiež nepopieral, k podanej žalobe a jej prílohám sa ani nevyjadril. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Civilný sporový poriadok, ktorý počnúc od 1. júla 2016 nahradil pôvodný právny predpis, ktorým bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, je založený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení (§ 150 a § 151 C. s. p.) s tým, že nepopreté skutkové tvrdenia, sa považujú za nesporné. V danom prípade, skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v podanej žalobe žalovanými 1/ a 2/, popreté neboli a súd ich v zmysle § 151 ods. 1 C. s. p., považoval za nesporné. Aj z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu zn. ČVS:KRP-82/2-VYS-KN-2014 vyplynulo, že obchodná spoločnosť žalobcu ako jediná preskúmaná spoločnosť (keď znaleckému dokazovaniu bolo podrobené aj účtovníctvo obchodnej spoločnosti intervenienta, ktorý v tomto konaní tvrdil, že je vlastníkom vecí, určenia oprávnenej držby, ku ktorej sa žalobca podanou žalobou domáha), mala ako jediná vo svojom účtovníctve zmienku o objednávke prepravy medených drôtov na základe objednávky spoločnosti LEONI Kabel Polska Sp. z o.o. Preprava bola zadaná spoločnosti žalovaného 2/, ktorá žalobcovi oznámila údaje motorových vozidiel a ich vodičov, ktorí prepravu budú realizovať a tieto označené osoby sa na označených motorových vozidlách aj dostavili v určený deň na miesto nakládky, tovar im bol naložený, avšak tento na miesto vykládky v určený deň 17. novembra 2010, nedopravili. Následne dňa 23. novembra 2010, orgány činné v trestnom konaní vypátrali v meste Komárno náklad o rozsahu 7 paliet medeného drôtu, ktorý bol naložený v návese EČV: KN970YK, patriacom obchodnej spoločnosti žalovaného 2/. Okresný súd dospel k záveru, že obchodná spoločnosť žalobcu ako jediná mala v rozhodnom období preukázateľne nejaký vzťah k tovaru v podobe medených káblov situovaných na drevených paletách zabalených v igelitovom obale, keď tento tovar na základe objednávky mala prepraviť z miesta nakládky v Nemeckej spolkovej republike do miesta vykládky v Poľskej republike. Keďže žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáhal, a to, že bez určenia mu nemôže byť v žalobe špecifikovaná vec vydaná, súd rozhodol tak, že žalobe vyhovel. Pokiaľ ide o námietky intervenienta vznesené v priebehu konania, okresný súd konštatoval, že na tieto prihliadať nemohol, nakoľko tieto neboli vznesené so súhlasom strany, na ktorej intervenient vystupuje (§ 85 C. s. p.). O nároku na náhradu trov konania, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.

4. Na odvolanie intervenienta, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 29. mája 2017, č. k. 15Cob/30/2017-270, odvolanie intervenienta, odmietol s tým, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací uviedol, že podľa § 360 ods. 1 C. s. p., odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 (t. j. so stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané) nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. Podľa § 360 ods. 2 C. s. p., v ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Podľa § 386 písm. b/ C. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

6. Z obsahu spisu a vzhľadom na charakter sporu, podľa odvolacieho súdu vyplýva, že v danom prípade nejde o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 C. s. p., z ktorého dôvodu je aplikácia § 360 ods. 1 C. s. p., vylúčená. Do úvahy preto prichádza len postup podľa § 360 ods. 2 C. s. p., avšak v súvislosti s podaným odvolaním, podľa krajského súdu, intervenient nepreukázal súhlas strany podľa § 359 C. s. p. Takýto súhlas strany s podaným odvolaním intervenienta, nebol udelený ani do konca lehoty na podanie odvolania, ktorá plynula intervenientovi od doručenia rozhodnutia (§ 360 ods. 3 C. s. p.). Odvolací súd, preto odvolanie intervenienta ako podané neoprávnenou osobou, odmietol. O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal intervenient dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom krajského súdu, mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Napadnuté rozhodnutie, ďalej podľa dovolateľa, spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu, ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

8. Intervenient v dovolaní poukázal na doterajší priebeh konania a zdôraznil, že odvolací súd neakceptoval jeho odvolanie z dôvodov, že ako intervenient nemal súhlas strany v zmysle § 359 C. s. p. a § 360 ods. 2 C. s. p. Dovolateľ dodal, že súd prvej inštancie, zhodne s rozhodnutím odvolacieho súdu, konštatoval, že v zmysle § 85 C. s. p., nebolo možné na jeho námietky prihliadať, nakoľko neboli vznesené so súhlasom strany, na ktorej vystupoval. Podľa dovolateľa odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol na základe čoho dospel k záveru, že jeho procesné postavenie zodpovedá ustanoveniu § 85 C. s. p. a nie ustanoveniu § 84 C. s. p. Intervenient dodal, že z obsahu úkonov, ktoré vo veci vykonával vyplýva, že so stranou sporu tvorí nerozlučné spoločenstvo s tým, že sa na súde vedie spor, v rámci ktorého, sa domáha vydania zaistených vecí, a to vo vzťahu k Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky označený ako medené káble, Cu drôty 99 % vo váhe 24,580 ton, naložených na návесе Kogel, EČ: KN970YK v konaní ČVS: ORP 799/OVK-KN-2010 MA. Dovolateľ zároveň zdôraznil, že predmetný tovar nie je v celom totožný s tovarom ako ho popisoval žalobca. S prihliadnutím na tieto okolnosti, sa dovolateľ domnieva, že je jeho procesné postavenie v postavení intervenienta tvoriaceho nerozlučné spoločenstvo so žalovanými.

9. Dovolateľ uviedol, že podľa § 85 C. s. p., ak intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, netvorí nerozlučné spoločenstvo, vyžadujú prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany uplatnené intervenientom súhlas tejto strany, inak na ne súd neprihliadne. V danom prípade sa dovolateľ domnieva, že minimálne zo strany žalovaného 2/, nie je možné konštatovať, danie, či nedanie súhlasu k vznášaniu námietok, na ktoré súd prvej inštancie s prihliadnutím na ustanovenie § 85 C. s. p., neprihliadal. To isté sa týka aj súhlasu, či nesúhlasu na podanie odvolania. V súčasnej dobe podľa dovolateľa chýba aplikačná prax, týkajúca sa § 85 a § 360 C. s. p.

10. V rámci dovolania, intervenient poukázal tiež na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie (ale ani odvolací súd), sa nezaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej žalobe v zmysle § 137 písm. c/ C. s. p. Tento naliehavý právny záujem, súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nezdôvodnil, z ktorého dôvodu sa ani odvolací súd, s touto otázkou nezaoberal. Dovolateľ dodal, že naliehavý právny záujem žalobcu na predmete sporu, nie je daný.

11. Intervenient ďalej poukázal na to, že napriek prechodným ustanoveniam C. s. p., má za to, že ako vedľajší účastník, bol terajší intervenient pripustený do konania ešte v roku 2015 a súd mal možnosť s ním konať v zmysle § 93 O. s. p. V tomto zákonom ustanovení bolo uvedené, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Konal však iba sám za seba. Až priet'ahmi v konaní došlo k situácii, že vedľajší účastník konania, sa dostal do iného právneho režimu, ako to bolo v počiatku konania. Aj v tomto smere, je podľa dovolateľa potrebné zaujať stanovisko dovolacieho súdu, a to najmä s prihliadnutím na spravodlivé rozhodnutie veci.

12. Na základe uvedeného, dovolateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu

vrátiť na ďalšie konanie. Dovolateľ si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

13. Žalobca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačí súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie intervenienta, je potrebné odmietnuť.

15. Podľa § 425 C. s. p., dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

16. Podľa § 77 ods. 1 C. s. p., nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

17. Podľa § 84 C. s. p., ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

18. V predmetnom prípade, žalobca dňa 16.11.2010 obdržal objednávku od spoločnosti LEONI Kabel Polska Sp. z o.o. Poľská republika, na zabezpečenie prepravy medených káblov v počte 10 kusov paliet z mesta Hettstedt v Nemecku do mesta Kobierzyce v Poľskej republike. Žalobca ponúkol vykonanie prepravy tretím osobám, prostredníctvom elektronických internetových prepravných databáz, pričom na základe ponuky žalovaného 2/, tohto zvolil za prepravcu tovaru. V zmysle objednávky, osoba konajúca za žalovaného 2/, vykonala nakládku 10 paliet tovaru (medených káblov) na dve nákladné autá v deň nakládky. Tovar na miesto dodania žalovaný 2/ neprepravil, tovar v deň vykládky nevyložil. Náklad bol následne zaistený pre účely trestného konania, z ktorého dôvodu žalobca žiada, aby súd určil právo držby k predmetu prepravy.

19. V priebehu konania oznámila obchodná spoločnosť IALOMITA, s.r.o. „v likvidácii“, svoj vstup do konania v tom čase (dňa 4. mája 2015) ako vedľajší účastník na strane žalovaných 1/ a 2/. Keďže žiadna zo strán sporu vstup vedľajšieho účastníka do konania nenamietala, o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaných 1/ a 2/ do konania, súd nerozhodoval samostatným uznesením. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 1. júla 2016, spoločnosť IALOMITA, s.r.o. „v likvidácii“, nadobudla v konaní pozíciu intervenienta na strane žalovaných, keďže z jej oznámenia o vstupe do konania bolo možné vyvodiť právny záujem na výsledku konania (§ 81 C. s. p.). Intervenient svoj právny záujem na výsledku konania odvodzoval od tvrdenia, že je vlastníkom medeného drôtu zaisteného v rámci trestného konania Okresným riaditeľstvom PZ Komárno, keď tento nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou ARTIC FOX, s.r.o. dňa 23. novembra 2010.

20. Dovolačí súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/170/2017, zdôrazňuje, že podľa § 425 C. s. p., je intervenient oprávnený podať dovolanie len v tom prípade, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo. Vychádzajúc z ustanovenia § 84 C. s. p., intervenient tvorí so stranou nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 C. s. p. vtedy, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný. Záväznosť rozsudku upravuje Civilný sporový poriadok v ustanovení § 228 ods. 1, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Uvedené ustanovenie tak odkazuje na určité výnimky, kedy sa záväznosť rozsudku nevzťahuje len na strany konania ale aj na iné subjekty, ktorými môže byť aj intervenient. Jedná sa napríklad o situáciu uvedenú v § 228 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnostiam alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Ďalšie takéto situácie vyplývajú z osobitných predpisov ako napr. zo

zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého rozsudok o určení popretej pohľadávky, je záväzný voči všetkým účastníkom konkurzného konania, či z Obchodného zákonníka, podľa ktorého rozsudok o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti, je záväzný pre každého a z ďalších ustanovení. O taký prípad, sa však nejedná v prejednávacom spore.

21. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by na základe osobitného predpisu, zakladali záväznosť rozsudku pre intervenienta, a teda ktoré by zakladali medzi ním a žalovanými, na strane ktorých vystupoval, nerozlučné spoločenstvo. Z tohto dôvodu, intervenient nebol osobou oprávnenou na podanie dovolania a dovolací súd preto jeho dovolanie ako podané neoprávnenou osobou, podľa § 447 písm. b/ C. s. p., odmietol.

22. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že nemohol vzhliadnuť na námietku dovolateľa, ktorou poukázal na to, že do konania vstúpil ešte ako vedľajší účastník podľa § 93 Občianskeho súdneho poriadku, pretože dovolacie konanie sa spravuje podľa zákona účinného v čase podania dovolania, ktorým zákonom je Civilný sporový poriadok, ktorý sa riadi procesnou úpravou opísanou vyššie v bodoch 15 a nasl. tohto rozhodnutia.

23. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu preukázateľne žiadne nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

